

de aarlige Finanslove." Jeg synes ikke, at det høje Ting kunde faa en bedre Garanti for at have tilstrækkelig Indseende med denne Medhjælps Karakter end gennem denne Bestemmelse. Man har været bange for, at Undervisningsinspektoren skulde blive Departementschef i Ministeriet. Der staar ikke et eneste Ord derom i Lovforslaget. Jeg gad ogsaa se den Departementschef, som skulde kunne rejse Landet rundt og overvære de forskellige Skoleraadsmøder og samtidig desuden have Plads i Ministeriet som Departementschef. Jeg undrer mig overhovedet over den Maade, hvorpaa dette Forslag er blevet modtaget her i Tinget. Jeg for mit Bedkommende vilde sætte ganske overordentlig Pris paa at faa Forslaget gennemført, men vilde paa den anden Side være meget betænkelig ved at modtage det Tilbud, som blev stillet i Udset til forskellige Sider om, at der til en saadan Medhjælp for Ministeren og Ministeriet skulde kunne bevilges Honorarer paa Finansloven. Jeg tror, at det vilde være meget vanskeligt at faa en Mand, som virkelig er i Besiddelse af den fornødne Indsigt, og som vel maa antages at have en borgerlig Bestættigelse, til at paatage sig dette Hverv for en meget usikker Udset til at kunne opnaa en Vønning ved saadanne aarlige Honorarer, som gives det ene Aar og maaske nægtes det følgende paa Grund af en eller anden Tilfældighed. Med Hensyn til § 26, der omhandler Tilskudet til Kjøbenhavns Kommune, skal jeg ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Tilskud overhovedet bør gives eller ikke, men jeg skal dog rette den Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem fra Afsens (Berntsen) forleden Dag, og som gik ud paa, at Kjøbenhavn indtager en fuldstændig selvstændig Stilling med Hensyn til Styrelsen af Skolevæsenet. Det er det ærede Medlem meget vel bekendt, at Kjøbenhavns Skoledirektion bestaar af Overpræsidenten, Stiftsprovsten og et af Kommunalbestyrelsen udnævnt Medlem, altsaa i Virkeligheden kun af et enkelt Medlem, der repræsenterer Kommunen.

Jeg skal efter disse Bemærkninger gaa over til at udtale mig om forskellige andre Punkter, der ere komne frem under Forhandling. Jeg tror at have Grund til at glæde mig over gennemgaende at have fundet Samstemning med eller i alt Fald Forstaaelse af, at Lovforslaget er blevet begrænset af mig til at omfatte de Omner, som det i Virkeligheden behandler. At der er fremkommet forskellige Ønsker om, at nogle flere Omner kunde være medtagne, finder jeg ganske naturligt. Spørgsmaalet herom er jo

til Dels afhængigt af et Skøn over, hvilken Udset der er til at kunne gennemføre saadanne hderligere Omner. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), som i og for sig udtalte sin Tilslutning til, at jeg havde begrænset Lovforslaget, vilde dog have anset det for ønskeligt at faa det udvidet af Hensyn til det uhenigtsmæssige for Befolkningen i at skulle søge de gældende Skolebestemmelser paa saa mange forskellige Omraader, i saa mange forskellige Love, Reskripter, Ministeriestrivelser o. s. v. Paa Grund af Lovens strøbelige Natur tror jeg overhovedet, at en almindelig Skolelov, hvor udførlig den end bliver, ikke vilde kunne undgaa Supplementer i Form af administrative Resolutioner. Jeg tror, at vi i Løbet af kort Tid igen vilde være komne til en Supplerings af selve Skoleloven ved en Række forskellige Bestemmelser, saa at der ikke syntes mig at være nogen Grund til at arbejde for en Kodifikation. Det samme ærede Medlem var den, der først henlede Opmærksomheden paa — og han vandt Tilslutning fra forskellige Sider — det ønskelige i, om jeg havde udvidet Lovforslagets Bestemmelser til at omfatte ny Bestemmelser for Mulkteringen. Jeg kan til Dels være enig med det ærede Medlems Betragtninger i saa Henseende. Jeg skal dog sige, at en Forandring i de gældende Bestemmelser ikke i og for sig er ønskelig for Skolens Skuld. Jeg tror, at saaledes som de gældende Bestemmelser nu ere førte ud i Livet, ere de nogenlunde betryggende for Gennemførelsen af den nu gældende Undervisningspligt, men jeg kan indrømme, at den gældende Ordning maaske i visse Egne af Landet kan virke irriterende, som det er sagt, og denne Irritation finder maaske nærmest Sted hos dem, der skulle have Mejligheden med Inddrivelsen af de mange Bøder. Om Systemet i samme Omfang virker irriterende paa Befolkningen, tør jeg maaske anse for tvivlsomt; men allerede den Grund, at det i visse Dele af Befolkningen kan virke irriterende, kan være et Hensyn, der kan gøre det ønskeligt ogsaa for Administrationen at komme bort fra Reglerne, hvis man kan finde en hensigtsmæssig Udløsning for dem. Der er i saa Henseende henbist til det Forslag, som fandtes i Lovforslaget fra Samlingen 1884—85, et Forslag, som i øvrigt er i Overensstemmelse med, hvad Landstinget anbefalede i den Betænkning, som fremkom i Samlingen 1876—77. Dette Forslag har jeg i Princippet ikke noget imod, og for saa vidt Udvalget skulde ønske at rejse Spørgsmaal herom, skal jeg være meget villig til at medvirke til, at vi kunne tage denne Bestemmelse med. Men jeg vil